

Kvennafrí 2005

Söngur um kvenmannslausu sögu "Íslendinga"

Lag: Gunnar Edander

Texti: Dagný Kristjánsdóttir og Kristján Jóhann Jónsson

Já, kvenmannslaus í kulda og trekki
kúrir saga vor
konurnar eru þar allavega ekki
þó ekki dræpast þær allar úr hor.
Fræðingarnir sleppa þeim stundum
Og starf þeirra er ekkert til að fást um.

Hvar voru allar íslenskar konur?
Einhverjar hafa verið hér
því karlmaðurinn er konusonur
hann kemur undan henni og sér.

Ég spyr—Hver var að raka
hver var að spinna
kemba og tæja
og kúnum að sinna?
spyr því það vantar alveg vitneskju um það.

Í fjósum voru kýr og kálfar
mjólkuðu kýrnar sig kannski sjálfar?
Eða gerðu karlmenn það —
rétt eins og allt annað?
— Viðlag—

Það er ekki vanþörf að athuga þetta
því enginn veit neitt í sinn haus
um það hví allt gekk eins og í sögu —
og sagan alveg kvenmannslaus.

Þá var kvenfólk að vinna
eins og vant er hjá þrælum
en karlarnir lágu
inn í bælum
eða skrifa Íslendingasögurnar.

Í fjósunum voru kýr og kálfar
mokuðu kýrnar flórin sjálfar?
eða gerðu karlmenn það —
rétt eins og allt annað?

Um vinnandi konur er ekki orð
í Íslendingasögunum
því húsbændurnir höfðu ekki
hundsvit á búskapnum.

Þeir kunnu ekkert annað
en kúra í fleti
krota á blað
og troða í sig keti —
og fljúgast á með mestu ósköpum.

Já, karlmenn eru í þessu karlmannalandi,
þið eru krónískur þjóðarvandi,
þumbist og sperrist við —
og þykist á við kvenfólkið.
— Viðlag —

Hvers vegna kvennafrí?

Texti: Valborg Bentsdóttir

Hvers vegna kvennafrí?
Konurnar fagna því,
takast mun allsherjar eining.
Vanmetin voru störf,
vinnan þó reyndist þörf.
Aðeins í kaupum kyngreining.
Nú á að brjóta í blað
bráðlega sannast það,
við sigrum, ef saman við stöndum.
Konan á vilja og vit,
vilji hún sýna lit.
Tengjumst því baráttuböndum.
Metin skal maðurinn,
manngildi er hugsjónin.
Enginn um ölmusu biður.
Hljómar um fjöll og fjörð:
Frelsi skal ríkja á jörð,
jafnrétti, framþróun, friður.

Hvers vegna þegjum við...?

Lag: Gunnar Edander

Texti: Þrándur Thoroddsen

Hvers vegna þegjum við þunnu hljóði?
og þó við tölum er sem það heyrir vart.

Hvað gera stelpur, sem langar í ljóði
að leggja til svo fjarskalega margt?

Og allir garga:

Hvað er hún að þvarga?

Það heyrir ekkert í henni.

Hvað ætli sé að röddinni?

Eiga þá stelpur alltaf að þegja
og aðeins vona að strákar túlki þeirra mál?
Eða upp að rísa og rétta úr kútnum
og reka upp öskur!

„Ef þið bara hélduð kjafti
þá munduð þið heyra í okkar hljóðu sál“.

Ó, ó, stelpur, ó, ó, ó stelpur

Við brýnum okkar raust svo berist hún um heiminn...

Dómar heimsins

Ljóð: Jóhannes úr Kötlum.

Lag: Valgeir Guðjónsson

Dómar Heimsins, dóttir góð
munu reynast margvíslegir
Glímdu sjálf við sannleikann
hvað sem hver segir.
Gakktu einatt eigin slóð
háilir eru hversmannsvegir
Skeyttu ekki um boð né bann
hvað sem hver segir.
Inn í brjóst þitt ein og hljóð
rýndu fast ef röddin þegir.
Treystu á þinn inni mann
hvað sem hver segir.

Áfram stelpur (Í auglýs er nú frelsi)

Lag: Gunnar Edander

Texti: Dagný Kristjánsdóttir og Kristján Jóhann Jónsson

Í auglýs er nú frelsi,
og fyrr það mátti vera,
ný fylkja konur liði
og frelsismerki bera.
Stundin er runnin upp.

Tökumst allar hönd í hönd
og höldum fast á málum
þó ýmsir vilji aftur á bak
en aðrir standa í stað,
tökum við aldrei undir það.

Viðlag:

En þori ég vil ég get ég?

Já ég þori, get og vil.

En þori ég vil ég get ég?

Já ég þori get og vil.

Og seinna börnin segja:

sko mömmu, hún hreinsaði til.

Já seinna börnin segja:

þetta er einmitt sú veröld sem ég vil.

— Viðlag —

Áfram stelpur standa á fætur
slítum allar gamlar rætur
þúsund ára kvennakúgunar.
Ef einstaklingurinn er virkur
verður fjöldinn okkar styrkur
og við gerum breytingar.
Atkvæði eigum við í hrönnum
komum pólitíkinni í lag
sköpum jafnrétti og bræðralag.

Áfram stelpur, hér er höndin
hnýtum saman vinaböndin
verum ekki deigar dansinn í.
Byggjum nýjan heim með höndum
hraustra kvenna í öllum löndum
látum enga linku vera í því.
Börnin eignast alla okkar reynslu,
sýnum með eigin einingu,
aflíð í fjöldasamstöðu.

Stelpur horfið ögn til baka

á allt sem hefur konur þjakað
stelpur horfið bálreiðar um öxl.

Ef baráttu að baki áttu

berðu höfuð hátt og láttu

efann hverfa 'unnist hefur margt.

Þó er mörgu ekki svarað enn:

því ekki er jafnréttið mikið í raun,

hvenær verða allir menn taldir menn

með sömu störf og líka sömu laun?

— Fyrsta vísa endurtekin —